

Digitalna obradba signala

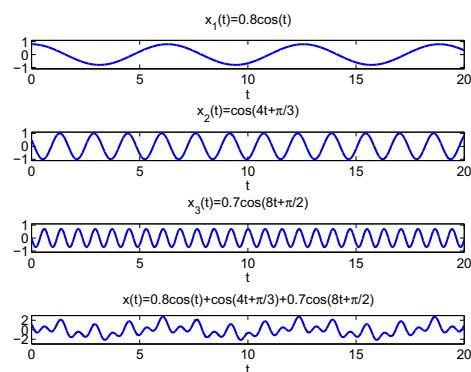
Profesor
Branko Jeren

04. listopada 200.

Frekvencijska analiza vremenski kontinuiranih signala

- linearna kombinacija sinusoidnih signala generira periodični signal

Frekvencijska analiza vremenski kontinuiranih signala

- na slici je prikazan zbroj sinusoida
 $x_1(t) = 0.8 \cos(t)$, $x_2(t) = \cos(4t + \frac{\pi}{3})$, i
 $x_3(t) = 0.7 \cos(8t + \frac{\pi}{2})$,

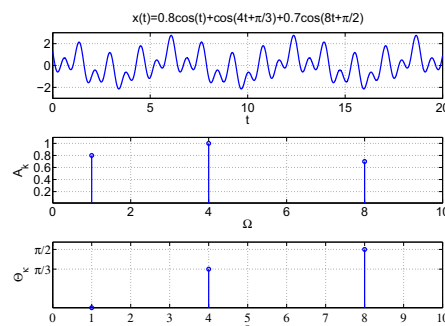
$$x(t) = 0.8 \cos(t) + \cos(4t + \frac{\pi}{3}) + 0.7 \cos(8t + \frac{\pi}{2})$$

- signal $x(t)$ je periodičan, i nastao je linearnom kombinacijom sinusoida $A_k \cos(\Omega_k t + \Theta_k)$, pa može biti karakteriziran frekvencijama, Ω_k , amplitudama, A_k , i fazama Θ_k sinusoidnih komponenti koje ga sačinjavaju
- u konkretnom primjeru periodičan signal, $x(t)$, karakteriziran je frekvencijama, $\Omega_1 = 1, \Omega_2 = 4, \Omega_3 = 8$, amplitudama, $A_1 = 0.8, A_2 = 1, A_3 = 0.7$, i fazama $\Theta_1 = 0, \Theta_2 = \frac{\pi}{3}, \Theta_3 = \frac{\pi}{2}$ sinusoidnih komponenti koje ga sačinjavaju

Frekvencijska analiza vremenski kontinuiranih signala

- signal $x(t)$ možemo grafički predstaviti prikazom njegove funkcije u vremenskoj domeni ali i, sukladno kazanom, prikazom A_k i Θ_k u ovisnosti o frekvenciji $\Omega(\text{rad/s})$

Frekvencijska analiza vremenski kontinuiranih signala

- na slici su dani vremenski prikaz $x(t)$, amplitudni spektar, te fazni spektar
- amplitudni spektar prikazuje amplitude (njihove apsolutne vrijednosti) različitih frekvencijskih komponenti koje čine signal
- fazni spektar predstavlja prikaz faze Θ_k , u radijanima, u ovisnosti o frekvenciji
- linearnom kombinacijom kompleksnih signala također se generira periodičan signal i dalje razmatramo upravo taj prikaz

Frekvencijska analiza vremenski kontinuiranih signala

- linearna kombinacija harmonijski vezanih, vremenski kontinuiranih, kompleksnih eksponencijala generira kontinuirani signal $x(t)$

$$x(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k e^{jk\Omega_0 t}$$

koji je periodičan s periodom

$$T_0 = \frac{2\pi}{\Omega_0}$$

pri čemu se signal $e^{jk\Omega_0 t}$ naziva k -tom harmonijskom komponentom ili k -tim harmonikom signala $x(t)$

- to upućuje kako linearna kombinacija kompleksnih eksponencijala može poslužiti u prikazu realnih i kompleksnih periodičnih kontinuiranih signala

Frekvencijska analiza vremenski kontinuiranih signala

- prikaz periodičnog signala $x(t)$ linearnom kombinacijom harmonijski vezanih kompleksnih eksponencijala

$$x(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k e^{jk\Omega_0 t}$$

naziva se Fourierov red

- $T_0 = \frac{2\pi}{\Omega_0}$ određuje osnovnu periodu, a koeficijenti reda valni oblik signala $x(t)$

Frekvencijska analiza vremenski kontinuiranih signala

- prikaz periodičnih signala trigonometrijskim redom koristio je Jean Baptiste Joseph Fourier (1768-1830)

- politički aktivan, dva puta izbjegao giljotinu, blizak Napoleonu, bio prefekt jedne francuske regije sa sjedištem u Grenobleu i baš u to vrijeme razvio ideje o primjeni trigonometrijskih redova

- 21. 12. 1807. prezentirao, u Institut de France, svoj rad o difuziji topline i pokazao kako red harmonijski vezanih sinusoida može biti koristan u prikazu distribucije temperature kroz tijela
- tada "hrabro" tvrdi i da "bilo koji" periodični signal može biti prikazan s takvim redom

Frekvencijska analiza vremenski kontinuiranih signala

- koncept korištenja "trigonometrijskih suma" potječe još od babilonaca koji su ove ideje koristili u predikciji astronomskih događaja
- istom se konceptu, 1748., vraća Euler (1707.-1783.) u istraživanju gibanja (titranja) žice
- Lagrange (1736.-1813.) kritizira, 1759., njegov pristup tvrdeći kako su trigonometrijski redovi ograničene uporabivosti
- Fourier je imao jasnu ideju, iako matematički ne sasvim precizno utemeljenu, u kojoj ga je podržavao Laplace (1749.-1827.)
- Lagrange, inače Fourierov profesor, je zadržao svoj stav iz 1759. i žestoko je kritizirao Fourierove ideje i prezentaciju te zaustavio, kao jedan od tri recenzenta, publiciranje njegova rada (tek je druga verzija rada publicirana 1822., dakle podosta poslije Lagrangeove smrti)

Frekvencijska analiza vremenski kontinuiranih signala

- strogu matematičku podlogu za konvergenciju dao je tek njemački matematičar Dirichlet 1829.

Fourierov red

- da bi neki periodični vremenski kontinuirani signal prikazali uz pomoć Fourierovog reda potrebno je odrediti koeficijente reda X_k
- izračunavanje koeficijenata $\{X_k\}$ započinje množenjem, s obje strane,

$$x(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k e^{jk\Omega_0 t}$$

s $e^{-jm\Omega_0 t}$, za $m \in \mathbb{Z}$ cjelobrojni

- slijedi integriranje s obje strane, preko jednog perioda, dakle, 0 do T_0 , ili općenitije od t_0 do $t_0 + T_0$

$$\int_{t_0}^{t_0+T_0} x(t) e^{-jm\Omega_0 t} dt = \int_{t_0}^{t_0+T_0} e^{-jm\Omega_0 t} \left(\sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k e^{jk\Omega_0 t} \right) dt \quad (1)$$

- desnu stranu transformiramo u

Fourierov red

$$\sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k \underbrace{\int_{t_0}^{t_0+T_0} e^{j(k-m)\Omega_0 t} dt}_{Int} = \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k \left[\frac{e^{j(k-m)\Omega_0 t}}{j(k-m)\Omega_0} \right]_{t_0}^{t_0+T_0}$$

- brojnik izraza u pravokutnim zagradama jednak je na obje granice, pa je za regularni nazivnik ($k \neq m$) integral jednak nuli
- s druge strane, za $k = m$, integral Int iznosi

$$\int_{t_0}^{t_0+T_0} e^{j(k-m)\Omega_0 t} dt = \int_{t_0}^{t_0+T_0} dt = t \Big|_{t_0}^{t_0+T_0} = T_0$$

pa se (1) reducira u

$$\int_{t_0}^{t_0+T_0} x(t) e^{-jm\Omega_0 t} dt = X_m T_0 \Rightarrow$$

Fourierov red

- slijedi izraz za koeficijente Fourierovog reda

$$X_m = \frac{1}{T_0} \int_{t_0}^{t_0+T_0} x(t) e^{-jm\Omega_0 t} dt$$

- budući je t_0 proizvoljan, integral može biti izračunat preko bilo kojeg intervala duljine T_0 pa je konačno, uz zamjenu $k = m$, izraz za izračun koeficijenta Fourierovog reda

$$X_k = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) e^{-jk\Omega_0 t} dt$$

Konvergencija Fourierovog reda

- postoje dvije klase periodičnih signala za koje postoji konvergentan Fourierov red

- periodični signali konačne energije u jednom periodu (konačne ukupne srednje snage) za koje vrijedi

$$\int_{T_0} |x(t)|^2 dt < \infty$$

- periodični signali koji zadovoljavaju Dirichletove uvjete

- signal $x(t)$ je apsolutno integrabilan u bilo kojem periodu

$$\int_{T_0} |x(t)| dt < \infty$$

- signal $x(t)$ ima konačni broj maksimuma i minimuma u bilo kojem periodu
- ima konačni broj diskontinuiteta u bilo kojem periodu

- svi periodični signali od praktičnog interesa zadovoljavaju gornje uvjete

Konvergencija Fourierovog reda

- za periodični signal $x(t)$, koji zadovoljava uvjete konvergencije, vrijedi par

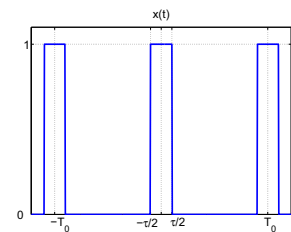
$$x(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k e^{jk\Omega_0 t}$$

$$X_k = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) e^{-jk\Omega_0 t} dt$$

Fourierov red – primjer

- određuju se koeficijenti Fourierovog reda za periodični signal dan na slici

- signal je periodičan s osnovnim periodom T_0
- signal je paran i vrijedi $x(t) = x(-t)$
- signal možemo interpretirati kao periodično ponavljanje pravokutnog impulsa amplitude 1 i širine τ

Fourierov red – primjer

- određuju se koeficijenti Fourierovog reda za $k = 0$, X_0 inače predstavlja srednju vrijednost (istosmjernu komponentu) signala $x(t)$

$$X_0 = \frac{1}{T_0} \int_{-\frac{T_0}{2}}^{\frac{T_0}{2}} x(t) dt = \frac{1}{T_0} \int_{-\frac{\tau}{2}}^{\frac{\tau}{2}} dt = \frac{\tau}{T_0}$$

za $k \neq 0$

$$\begin{aligned} X_k &= \frac{1}{T_0} \int_{-\frac{T_0}{2}}^{\frac{T_0}{2}} x(t) e^{-jk\Omega_0 t} dt = \frac{1}{T_0} \int_{-\frac{\tau}{2}}^{\frac{\tau}{2}} e^{-jk\Omega_0 t} dt = \\ &= \frac{1}{T_0} \frac{e^{-jk\Omega_0 t}}{-jk\Omega_0} \Big|_{-\frac{\tau}{2}}^{\frac{\tau}{2}} = \frac{1}{k\Omega_0 T_0} \frac{e^{jk\Omega_0 \frac{\tau}{2}} - e^{-jk\Omega_0 \frac{\tau}{2}}}{j} = \\ &= \frac{2\tau}{T_0 k\Omega_0} \frac{e^{jk\Omega_0 \frac{\tau}{2}} - e^{-jk\Omega_0 \frac{\tau}{2}}}{2j} = \frac{\tau}{T_0} \frac{\sin \frac{k\Omega_0 \tau}{2}}{\frac{k\Omega_0 \tau}{2}} \quad \text{za } k = \pm 1, \pm 2, \dots \end{aligned}$$

Linijski spektar

- općenito, koeficijenti Fourierovog reda poprimaju kompleksne vrijednosti i skup $\{X_k\}_{k=-\infty}^{\infty}$ može biti grafički prikazan odvojenim grafovima njihove amplitude i faze
- kombinacija oba grafa $X_k = |X_k| e^{j\angle X_k}$ naziva se linijski spektar signala $x(t)$
- $|X_k|$ predstavlja amplitudni spektar,
- $\angle X_k$ je fazni spektar periodičnog signala

Linijski spektar

- za parnu funkciju $x(t)$, koeficijenti Fourierovog reda su realni¹
- u tom slučaju obično se crta samo jedan graf, $\{X_k\}$, s pozitivnim i negativnim vrijednostima X_k
- izračunati su koeficijenti Fourierovog reda pravokutnog periodičnog signala

$$X_k = \frac{\tau}{T_0} \frac{\sin \frac{k\Omega_0\tau}{2}}{\frac{k\Omega_0\tau}{2}}$$

- za primijetiti je kako je njihova dodirnica oblika²

$$\text{sinc}(w) = \frac{\sin(w)}{w}$$

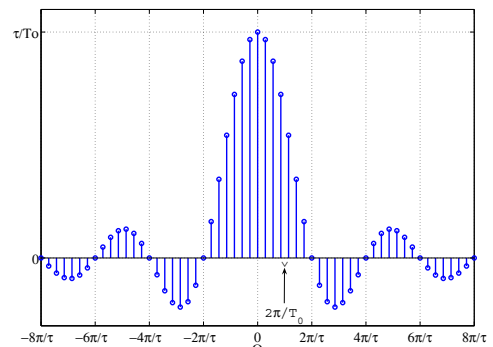
- koeficijenti su realni i prikazujemo ih jednim grafom

¹pokazuje se kasnije

² $\text{sinc}(0)=1$

Linijski spektar – primjer

Parsevalova relacija

- periodični kontinuirani signal $x(t)$ ima beskonačnu energiju ali konačnu srednju snagu koja je dana s

$$P_x = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} |x(t)|^2 dt$$

- uz $|x(t)|^2 = x(t)x^*(t)$ možemo pisati

$$\begin{aligned} P_x &= \frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) \left(\sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k^* e^{-jk\Omega_0 t} \right) dt = \\ &= \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k^* \left(\frac{1}{T_0} \int_{T_0} x(t) e^{-jk\Omega_0 t} dt \right) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} |X_k|^2 \end{aligned}$$

- ova se jednakost naziva Parsevalova relacija

Parsevalova relacija

- ilustrirajmo fizikalno značenje Parsevalove relacije

$$P_x = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} |x(t)|^2 dt = \sum_{k=-\infty}^{\infty} |X_k|^2$$

- neka se $x(t)$ sastoji samo od jedne kompleksne eksponencijale

$$x(t) = X_k e^{jk\Omega_0 t}$$

- u tom slučaju svi su koeficijenti Fourierovog reda, osim X_k , jednaki nuli, i sukladno tomu srednja snaga signala je

$$P_x = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} |X_k e^{jk\Omega_0 t}|^2 dt = \frac{1}{T_0} \int_{T_0} |X_k|^2 dt = |X_k|^2$$

- očigledno je kako $|X_k|^2$ predstavlja srednju snagu k -te harmoničke komponente signala
- ukupna srednja snaga periodičnog signala je, prema tome, suma srednjih snaga svih harmonika

Spektar vremenski kontinuiranog periodičnog signala

- pokazano je kako je spektar periodičnog signala diskretan
- dan je primjer parnog periodičnog pravokutnog signala čiji je spektar

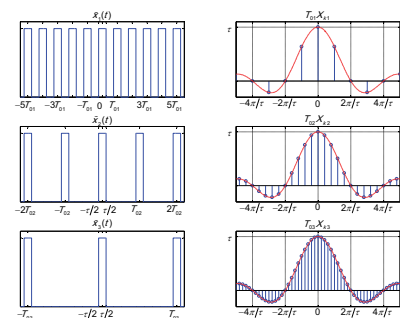
$$X_k = \frac{\tau}{T_0} \frac{\sin \frac{k\Omega_0\tau}{2}}{\frac{k\Omega_0\tau}{2}}$$

gdje je T_0 perioda, a τ širina pravokutnog impulsa

- razmatra se spektar tri pravokutna signala, za tri vrijednosti periode T_{01} ; $T_{02} = 2.5 T_{01}$ i $T_{03} = 2 T_{02} = 5 T_{01}$, uz fiksirani τ
- na slici koja slijedi prikazuju se normalizirani amplitudni spektri $T_{01}X_{k1}$, $T_{02}X_{k2}$ i $T_{03}X_{k3}$ (normaliziranjem se zadržava ista amplituda, τ , sva tri normalizirana spektra)

Spektar vremenski kontinuiranog periodičnog signala

Slika 1: Periodični signali $\tilde{x}_1(t)$, $\tilde{x}_2(t)$, $\tilde{x}_3(t)$ i normalizirani spektri $T_{01}X_{k1}$, $T_{02}X_{k2}$, $T_{03}X_{k3}$

Spektar vremenski kontinuiranog periodičnog signala

- periodični pravokutni signal³ $\tilde{x}(t)$ možemo interpretirati kao signal koji je nastao periodičnim ponavljanjem aperiodičnog pravokutnog impulsa $x(t)$ trajanja τ
- normalizirani koeficijenti spektra $T_0 X_k$ mogu se interpretirati kao uzorci sinc funkcije koji čine linijski spektar signala $\tilde{x}(t)$
- očigledno je kako s povećanjem osnovne periode spektar periodičnog signala $\tilde{x}(t)$ postaje gušći i gušći no dodirnica ostaje nepromijenjena
- intuitivno zaključujemo kako za $T_0 \rightarrow \infty$ linijski spektar postaje kontinuirana funkcija frekvencije Ω identična dodirnici koju bi mogli izračunati iz

$$X(j\Omega) = \int_{-\infty}^{\infty} x(t) e^{-j\Omega t} dt$$

³oznakom $\tilde{x}(t)$ želi se, zbog potrebe izvoda koji slijedi, naglasiti periodičnost signala

Spektar vremenski kontinuiranog periodičnog signala

- naime, kako se normalizirani koeficijenti spektra $T_0 X_k$ izračunavaju iz

$$T_0 X_k = \int_{-\frac{T_0}{2}}^{\frac{T_0}{2}} \tilde{x}(t) e^{-jk\Omega_0 t} dt$$

za očekivati je onda kako se vremenski kontinuirana dodirnica izračunava iz

$$X(j\Omega) = \int_{-\infty}^{\infty} x(t) e^{-j\Omega t} dt \quad (2)$$

Spektar vremenski kontinuiranog periodičnog signala

- dakle,

$$X(j\Omega) = \int_{-\infty}^{\infty} x(t) e^{-j\Omega t} dt = \int_{-\frac{\tau}{2}}^{\frac{\tau}{2}} e^{-j\Omega t} dt = \tau \frac{\sin \frac{\Omega \tau}{2}}{\frac{\Omega \tau}{2}}$$

- pa koeficijente Fourierovog reda možemo prikazati kao uzorke $X(j\Omega)$ jer vrijedi

$$X_k = \frac{\tau}{T_0} \frac{\sin \frac{k\Omega_0 \tau}{2}}{\frac{k\Omega_0 \tau}{2}} = \frac{1}{T_0} X(jk\Omega_0)$$

- općenito, periodični signal $\tilde{x}(t)$ prikazujemo Fourierovim redom oblika

$$\tilde{x}(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} \frac{1}{T_0} X(jk\Omega_0) e^{jk\Omega_0 t}$$

Spektar vremenski kontinuiranog periodičnog signala

- odnosno, uz $\Omega_0 = \frac{2\pi}{T_0}$,

$$\tilde{x}(t) = \frac{1}{2\pi} \sum_{k=-\infty}^{\infty} X(jk\Omega_0) e^{jk\Omega_0 t}$$

- za $T_0 \rightarrow \infty$, dakle kad periodični signal prelazi u aperiodičan, možemo interpretirati
 - $\Omega_0 \rightarrow d\Omega$ – osnovna frekvencija postaje neizmjerljivo malom veličinom
 - $k\Omega_0 \rightarrow \Omega$ – harmonijske frekvencije postaju tako bliske da prelaze u kontinuum
 - sumacija teži k integralu
 - $\tilde{x}(t) \rightarrow x(t)$ – periodični signal prelazi u aperiodičan
 - pa gornji izraz prelazi u

$$x(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} X(j\Omega) e^{j\Omega t} d\Omega \quad (3)$$

Fourierova transformacija

- jednadžba (2) predstavlja Fourierovu transformaciju ili spektar signala $x(t)$, a (3) inverznu Fourierovu transformaciju koja omogućuje određivanje signala $x(t)$ iz njegova spektra
- dakle, jednadžbe (2) i (3) predstavljaju transformacijski par
 - Fourierova transformacija

$$X(j\Omega) = \int_{-\infty}^{\infty} x(t) e^{-j\Omega t} dt$$

- inverzna Fourierova transformacija

$$x(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} X(j\Omega) e^{j\Omega t} d\Omega$$

- koriste se i oznake

$$X(j\Omega) = \mathcal{F}\{x(t)\} \quad \text{ili} \quad x(t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} X(j\Omega)$$

Konvergencija Fourierove transformacije

- slično kao kod Fourierovog reda, i ovdje postoje dvije klase signala za koje Fourierova transformacija konvergira
 - signali konačne totalne energije za koje vrijedi

$$\int_{-\infty}^{\infty} |x(t)|^2 dt < +\infty$$

- signali koji zadovoljavaju Dirichletove uvjete

- signal $x(t)$ je apsolutno integrabilan

$$\int_{-\infty}^{\infty} |x(t)| dt < \infty$$

- signal $x(t)$ ima konačni broj maksimuma i minimuma, u bilo kojem konačnom intervalu vremena
- ima konačni broj diskontinuiteta, u bilo kojem konačnom intervalu vremena, pri čemu svaki od diskontinuiteta mora biti konačan

Veza Fourierove i Laplaceove transformacije

- usporedimo izraze za Fourierovu i dvostranu Laplaceovu transformaciju

$$\mathcal{F}\{x(t)\} = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{-j\Omega t} dt \quad \mathcal{L}\{x(t)\} = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{-st} dt$$

- očigledno je kako je Fourierova transformacija vremenskog signala jednaka Laplaceovoj transformaciji na imaginarnoj osi⁴, $s = j\Omega$, kompleksne ravnine
- pa, u slučaju da područje konvergencije \mathcal{L} -transformacije sadrži imaginarnu os $s = j\Omega$, vrijedi

$$\mathcal{F}\{x(t)\} = \mathcal{L}\{x(t)\} \Big|_{s=j\Omega}$$

- može se zaključiti kako, zbog sličnosti, za Fourierovu transformaciju vrijede slična svojstva kao i kod \mathcal{L} -transformacije (neka od njih daju se kroz primjere)

⁴usporedi vezu prijenosne funkcije $H(s)$ i frekvencijske karak. $H(j\Omega)$

Fourierova transformacija

- rezultat Fourierove transformacije, $X(j\Omega)$,

$$X(j\Omega) = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{-j\Omega t} dt$$

naziva se i Fourierov spektar ili jednostavno spektar signala $x(t)$

- $X(j\Omega)$ je kompleksna funkcija realne varijable⁵ Ω i pišemo

$$X(j\Omega) = |X(j\Omega)|e^{j\angle X(j\Omega)}$$

gdje su $|X(j\Omega)|$ amplitudni spektar a, $\angle X(j\Omega)$ fazni spektar

⁵naizgled zbunjuje oznaka $X(j\Omega)$, a ne $X(\Omega)$, no to je samo stvar konvencije jer se želi istaknuti kako je funkcija definirana na imaginarnoj osi. Smisao konvencije je vidljiv i kod usporedbe s \mathcal{L} -transformacijom

Fourierova transformacija – Parsevalova jednakost

energija aperioidičnog kontinuiranog signala $x(t)$, čija je Fourierova transformacija $X(j\Omega)$, je

$$E_x = \int_{-\infty}^{\infty} |x(t)|^2 dt, \quad \text{za } |x(t)|^2 = x(t)x^*(t) \Rightarrow$$

$$E_x = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)x^*(t) dt = \int_{-\infty}^{\infty} x(t) \left[\frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} X^*(j\Omega)e^{-j\Omega t} d\Omega \right] dt = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} X^*(j\Omega) \left[\int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{-j\Omega t} dt \right] d\Omega = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} |X(j\Omega)|^2 d\Omega$$

$$E_x = \int_{-\infty}^{\infty} |x(t)|^2 dt = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} |X(j\Omega)|^2 d\Omega$$

je Parsevalova jednakost za aperioidične vremenski kontinuirane signale konačne energije, i izražava princip očuvanja energije u vremenskoj i frekvencijskoj domeni

Fourierova transformacija jediničnog impulsa

- \mathcal{F} -transformacija jediničnog impulsa $\delta(t)$ je

$$\mathcal{F}\{\delta(t)\} = \int_{-\infty}^{\infty} \delta(t)e^{-j\Omega t} dt = 1$$

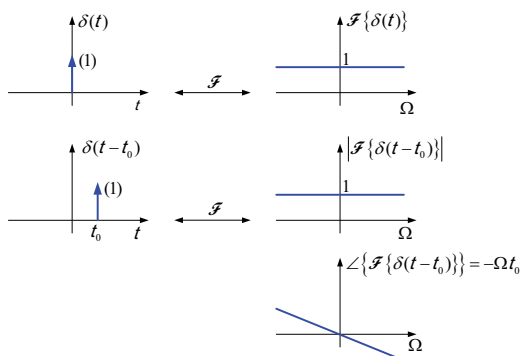
- \mathcal{F} -transformacija pomaknutog jediničnog impulsa $\delta(t - t_0)$ je

$$\mathcal{F}\{\delta(t - t_0)\} = \int_{-\infty}^{\infty} \delta(t - t_0)e^{-j\Omega t} dt = e^{-j\Omega t_0}$$

- očigledno je da pomak jediničnog impulsa $\delta(t)$ ne mijenja amplitudu Fourierove transformacije, ali mijenja fazu $\angle\{\mathcal{F}\{\delta(t)\}\}$ koja, za $t_0 > 0$, pada linearno
- gradijent faze odgovara iznosu pomaka jediničnog impulsa, za t_0 , u vremenskoj domeni
- slijedi slika koja ilustrira oba primjera

Frekvencijska analiza vremenski kontinuiranih signala

Fourierova transformacija pravokutnog impulsa

- \mathcal{F} -transformacija pravokutnog impulsa

$$p_\tau(t) = \begin{cases} 1 & \text{za } -\frac{\tau}{2} \leq t < \frac{\tau}{2} \\ 0 & \text{za ostale } t \end{cases}$$

je

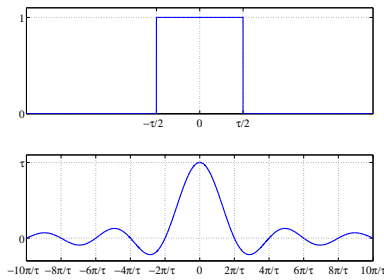
$$\mathcal{F}\{p_\tau(t)\} = \int_{-\infty}^{\infty} p_\tau(t)e^{-j\Omega t} dt = \int_{-\frac{\tau}{2}}^{\frac{\tau}{2}} e^{-j\Omega t} dt = \tau \frac{\sin \frac{\Omega \tau}{2}}{\frac{\Omega \tau}{2}}$$

- spektar je realna funkcija, što je posljedica parnosti signala $p_\tau(t)$, i prikazujemo ga jednim grafom

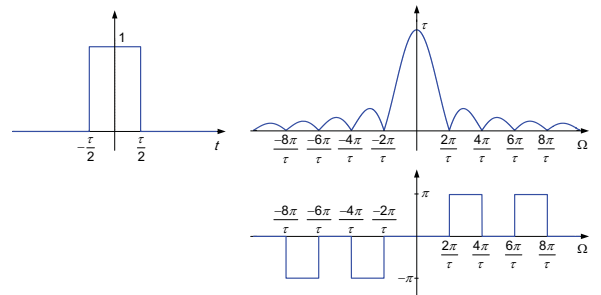
Fourierova transformacija pravokutnog impulsa

- prikazuju se pravokutni impuls i njegov realni spektar

Fourierova transformacija pravokutnog impulsa

- prikazuju se pravokutni impuls i amplitudni i fazni spektar
- s obzirom da je spektar realan, faza je nula za nenegativne vrijednosti spektra, a $+\pi$ ili $-\pi$, za negativne vrijednosti spektra

Simetrije kod Fourierove transformacije

- u trećoj cjelini predavanja, razmatrana je parnost i neparnost signala te, konjugirana simetričnost kompleksnih signala, a ovdje će oni biti korišteni u izvodu nekih svojstva simetrije kod Fourierove transformacije
- razmotrimo Fourierovu transformaciju realnog signala

$$X(j\Omega) = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{-j\Omega t} dt$$

$$X(-j\Omega) = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{j\Omega t} dt$$

$$X^*(-j\Omega) = \int_{-\infty}^{\infty} x^*(t)e^{-j\Omega t} dt = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{-j\Omega t} dt = X(j\Omega)$$

- zaključujemo kako realni signali imaju konjugirano simetričan spektar

Simetrije kod Fourierove transformacije

- konjugirana simetričnost spektra, realnog vremenskog signala, rezultira u parnosti i neparnosti slijedećih komponenti spektra

$X(j\Omega) =$	$X^*(-j\Omega)$	
$\text{Re}\{X(j\Omega)\} =$	$\text{Re}\{X(-j\Omega)\}$	realni dio spektra paran
$\text{Im}\{X(j\Omega)\} =$	$-\text{Im}\{X(-j\Omega)\}$	imaginarni dio spektra neparan
$ X(j\Omega) =$	$ X(-j\Omega) $	amplitudni spektar paran
$\angle\{X(j\Omega)\} =$	$-\angle\{X(-j\Omega)\}$	fazni spektar neparan

Simetrije kod Fourierove transformacije

- razmotrimo Fourierovu transformaciju parnog signala
- za realan i paran signal $x(t) = x(-t) = \frac{1}{2}[x(t) + x(-t)]$, vrijedi $\mathcal{F}\{x(t)\} = \frac{1}{2}[\mathcal{F}\{x(t)\} + \mathcal{F}\{x(-t)\}]$

$$\mathcal{F}\{x(t)\} = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{-j\Omega t} dt$$

$$\mathcal{F}\{x(-t)\} = \int_{-\infty}^{\infty} x(-t)e^{j\Omega t} dt = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{j\Omega t} dt$$

$$\mathcal{F}\{x(t)\} + \mathcal{F}\{x(-t)\} = 2 \int_{-\infty}^{\infty} x(t) \cos(\Omega t) dt$$

- pa je za realan, i paran, signal $x(t)$ Fourierova transformacija realna i parna

$$\mathcal{F}\{x(t)\} = \int_{-\infty}^{\infty} x(t) \cos(\Omega t) dt$$

Fourierova transformacija – svojstvo vremenskog pomaka

- Fourierova transformacija signala $x(t) = p_{\tau}(t - \frac{\tau}{2})$, dakle,

$$x(t) = \begin{cases} 1 & \text{za } 0 \leq t < \tau \\ 0 & \text{za ostale } t \end{cases}$$

je

$$\mathcal{F}\{x(t)\} = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{-j\Omega t} dt = \int_0^{\tau} e^{-j\Omega t} dt = e^{-j\Omega \frac{\tau}{2}} \underbrace{\tau \frac{\sin \frac{\Omega \tau}{2}}{\frac{\Omega \tau}{2}}}_{\mathcal{F}\{p_{\tau}(t)\}}$$

- očito da se radi o svojstvu pomaka Fourierove transformacije jer vrijedi

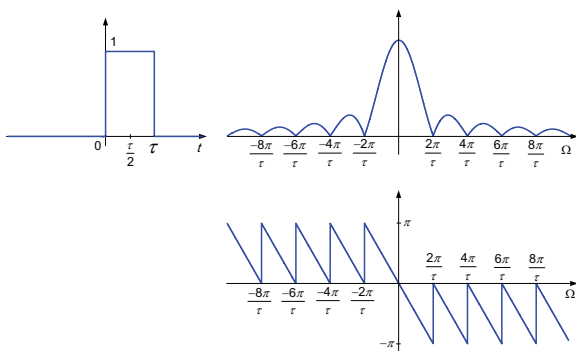
$$\mathcal{F}\{x(t - t_0)\} = e^{-j\Omega t_0} X(j\Omega) = |X(j\Omega)| e^{j[\angle X(j\Omega) - \Omega t_0]}$$

- pomak signala u vremenskoj domeni rezultira u linearnom faznom pomaku njegove transformacije

Fourierova transformacija pravokutnog impulsa – neparnog

- prikazuju se pomaknuti pravokutni impuls (signal nije više paran) i njegov spektar

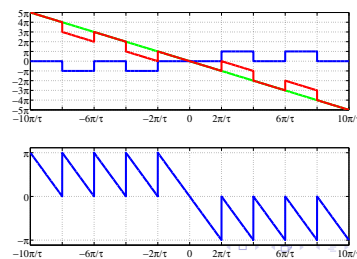

43

Fourierova transformacija pravokutnog impulsa – neparnog

- interpretira se faza pomaknutog pravokutnog impulsa
- plavo je faza nepomaknutog (parnog) pravokutnog impulsa, $\angle \mathcal{F}\{p_\tau(t)\}$, zeleno je doprinos fazi zbog pomaka signala u vremenskoj domeni $-\frac{\Omega\tau}{2}$, a crveno je ukupna faza
- na donjoj slici prikazuju se samo glavne vrijednosti faze u intervalu $-\pi$ i π (dakle faza modulo 2π), i to je u literaturi uobičajeni način prikaza faze

44

Fourierova transformacija – svojstvo dualnosti

- očigledna je sličnost izraza za Fourierovu i inverznu Fourierovu transformaciju
- za očekivati je, ako je npr. Fourierova transformacija pravokutnog impulsa sinc funkcija, da će inverzna transformacija spektra koji je oblika pravokutnog impulsa dati vremensku funkciju oblika sinc
- ovo svojstvo Fourierove transformacije naziva se svojstvo dualnosti
- može se pokazati da ako je

$$x(t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} X(j\Omega)$$

vrijedi⁶

$$X(jt) = X(t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} 2\pi x(-\Omega)$$

⁶za $t \in \text{Realni}$ vrijedi $X(jt) = X(t)$

45

Fourierova transformacija – svojstvo dualnosti – izvod za potrebe izvoda

$$X(j\Omega) = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{-j\Omega t} dt \quad \text{pišemo} \quad X(j\nu) = \int_{-\infty}^{\infty} x(t)e^{-j\nu t} dt$$

zamjenom $t = -\Omega$ slijedi

$$X(j\nu) = - \int_{\Omega=+\infty}^{\Omega=-\infty} x(-\Omega)e^{-j\nu(-\Omega)} d\Omega = \frac{1}{2\pi} \int_{\Omega=-\infty}^{\Omega=\infty} 2\pi x(-\Omega)e^{j\nu\Omega} d\Omega$$

zamjenom $\nu = t$ slijedi

$$X(jt) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} 2\pi x(-\Omega)e^{j\Omega t} d\Omega$$

$$X(jt) = X(t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} 2\pi x(-\Omega)$$

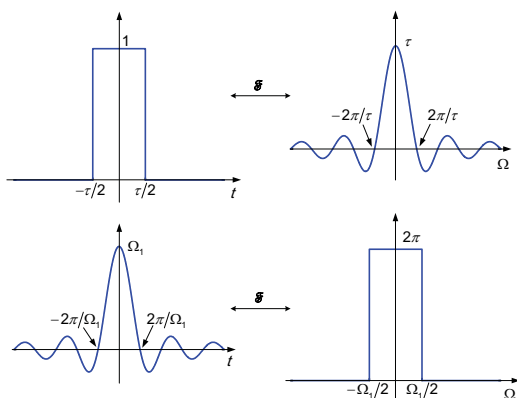
sličnim izvodom (zamjenama $t = \Omega$ i $\nu = -t$)

$$X(-jt) = X(-t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} 2\pi x(\Omega)$$

46

Fourierova transformacija – svojstvo dualnosti

47

Fourierova transformacija – svojstvo dualnosti

- pokazano je kako je $\mathcal{F}\{\delta(t)\} = 1$, dakle,

$$\delta(t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} 1$$

- određuje se inverzna Fourierova transformacija $\delta(\Omega)$

$$\mathcal{F}^{-1}\{\delta(\Omega)\} = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \delta(\Omega)e^{j\Omega t} d\Omega = \frac{1}{2\pi}$$

pa je

$$\frac{1}{2\pi} \xleftrightarrow{\mathcal{F}} \delta(\Omega)$$

odnosno

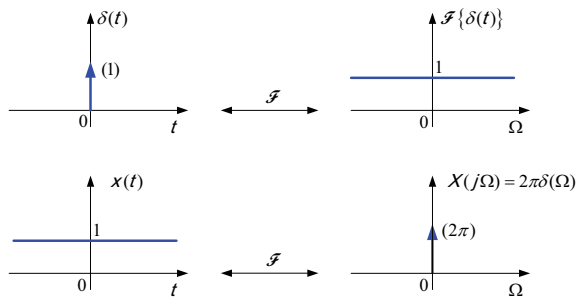
$$1 \xleftrightarrow{\mathcal{F}} 2\pi\delta(\Omega)$$

- do istog rezultata bilo je moguće doći izravnom uporabom svojstva dualnosti

48

Fourierova transformacija – svojstvo dualnosti

\mathcal{F} -transformacija – vremensko skaliranje

- neka je $X(j\Omega) = \mathcal{F}\{x(t)\}$, tada je

$$\mathcal{F}\{x(at)\} = \frac{1}{|a|} X\left(\frac{j\Omega}{a}\right)$$

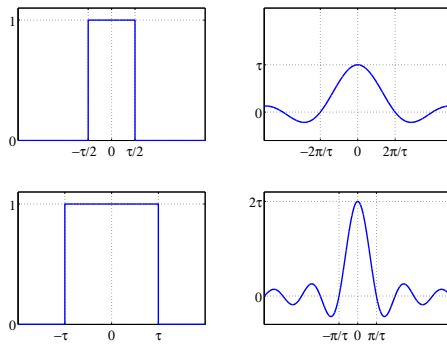
izvod:

$$\begin{aligned} \mathcal{F}\{x(at)\} &= \int_{-\infty}^{\infty} x(at) e^{-j\Omega t} dt = \\ &= \frac{1}{a} \int_{-\infty}^{\infty} x(\tau) e^{-j\frac{\Omega}{a} \tau} d\tau = \frac{1}{a} X\left(\frac{j\Omega}{a}\right) \end{aligned}$$

- izvod je proveden za $a > 0$, sličan je izvod za $a < 0$ čime se dokazuje gornje svojstvo
- zaključuje se kako vremenska kompresija signala za faktor $a > 1$ rezultira u ekspanziji spektra za isti faktor
- ekspanzija $x(t)$, za $a < 1$, rezultira u kompresiji $X(j\Omega)$

Fourierova transformacija – vremensko skaliranje

Fourierova transformacija periodičnih signala

- Fourierova transformacija nije konvergentna, u smislu regularnih funkcija, za neke vrlo uobičajene funkcije
- ovdje se pokazuje da je, unatoč tome, moguća njihova Fourierova transformacija, uvođenjem singularnih funkcija, tj. Diracove funkcije u frekvencijskoj domeni
- ilustrirajmo to na primjeru kompleksne eksponencijale

$$x(t) = e^{j\Omega_0 t}$$

- uvrštenjem u transformacijski integral

$$\int_{-\infty}^{\infty} e^{j\Omega_0 t} e^{-j\Omega t} dt = \int_{-\infty}^{\infty} e^{j(\Omega_0 - \Omega)t} dt$$

evidentno je kako on ne konvergira za $\Omega = \Omega_0$

Fourierova transformacija periodičnih signala

- već je pokazano kako je Fourierova transformacija Diracove funkcije konstanta, te kako je Fourierova transformacija konstante Diracova funkcija (svojstvo dualnosti)
- isto tako je pokazano kako je Fourierova transformacija pomaknute Diracove funkcije kompleksna eksponencijala
- može se zaključiti da će, primjenom svojstva dualnosti, pomaknuta Diracova funkcija, u frekvencijskom području, za inverznu transformaciju imati kompleksnu eksponencijalu u vremenskoj domeni
- razmotrimo signal $x(t)$ čija je Fourierova transformacija Diracova funkcija, površine (intenziteta) 2π , na frekvenciji $k\Omega_0$
- inverzna \mathcal{F} -transformacija ovog impulsa je

$$x(t) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} 2\pi\delta(\Omega - k\Omega_0) e^{j\Omega t} d\Omega = e^{jk\Omega_0 t}$$

Fourierova transformacija periodičnih signala

- Fourierova transformacija signala $e^{jk\Omega_0 t}$ je

$$e^{jk\Omega_0 t} \xrightarrow{\mathcal{F}} 2\pi\delta(\Omega - k\Omega_0)$$

- zaključujemo kako je Fourierova transformacija, proizvoljnih periodičnih signala, koje prikazujemo Fourierovim redom,

$$x(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k e^{jk\Omega_0 t}$$

oblika

$$X(j\Omega) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} 2\pi X_k \delta(\Omega - k\Omega_0)$$

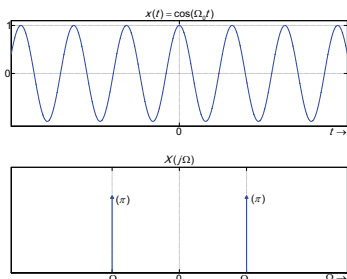
- Fourierova transformacija periodičnog signala, čiji su koeficijenti Fourierovog reda X_k , je niz Diracovih funkcija, intenziteta $2\pi X_k$, koji se pojavljuju na frekvencijama $k\Omega_0$

Fourierova transformacija sinusoidnog signala

- određuje se Fourierova transformacija svestrenskog sinusoidnog signala $x(t) = \cos(\Omega_0 t)$

$$\mathcal{F}\{\cos(\Omega_0 t)\} = \mathcal{F}\left\{\frac{1}{2}e^{j\Omega_0 t} + \frac{1}{2}e^{-j\Omega_0 t}\right\} = \pi\delta(\Omega - \Omega_0) + \pi\delta(\Omega + \Omega_0)$$

55

Fourierova transformacija sinusoidnog signala

- određuje se Fourierova transformacija svestrenskog sinusoidnog signala $x(t) = \sin(\Omega_0 t)$

$$\mathcal{F}\{\sin(\Omega_0 t)\} = \mathcal{F}\left\{\frac{1}{2j}e^{j\Omega_0 t} - \frac{1}{2j}e^{-j\Omega_0 t}\right\} = -j\pi\delta(\Omega - \Omega_0) + j\pi\delta(\Omega + \Omega_0)$$

- općenito, za svestrenski sinusoidni signal vrijedi

$$A \cos(\Omega_0 t + \Theta) \xrightarrow{\mathcal{F}} \pi A e^{j\Theta} \delta(\Omega - \Omega_0) + \pi A e^{-j\Theta} \delta(\Omega + \Omega_0)$$

56

Fourierova transformacija niza Diracovih δ funkcija

- određuje se Fourierova transformacija niza Diracovih δ funkcija

$$\text{comb}_{T_s}(t) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} \delta(t - nT_s)$$

- kako se radi o periodičnom signalu, s periodom T_s , moguće ga je prikazati pomoću Fourierovog reda

$$\text{comb}_{T_s}(t) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} X_k e^{jk\Omega_s t} = \frac{1}{T_s} \sum_{k=-\infty}^{\infty} e^{jk\Omega_s t}, \quad \Omega_s = \frac{2\pi}{T_s}$$

- jer su Fourierovi koeficijenti

$$X_k = \frac{1}{T_s} \int_{-\frac{T_s}{2}}^{\frac{T_s}{2}} \delta(t) e^{-jk\Omega_s t} dt = \frac{1}{T_s}$$

57

Fourierova transformacija niza Diracovih δ funkcija

- pa se prema izrazu za \mathcal{F} -transformaciju periodičnih signala, perioda T_s ,

$$X(j\Omega) = \sum_{k=-\infty}^{\infty} 2\pi X_k \delta(\Omega - k\Omega_s)$$

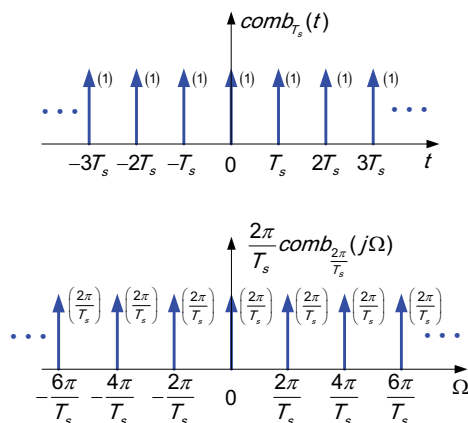
određuje Fourierova transformacija niza Diracovih δ funkcije

$$\begin{aligned} \mathcal{F}\{\text{comb}_{T_s}(t)\} &= \sum_{k=-\infty}^{\infty} 2\pi \frac{1}{T_s} \delta(\Omega - k\Omega_s) = \\ &= \frac{2\pi}{T_s} \sum_{k=-\infty}^{\infty} \delta(\Omega - k\frac{2\pi}{T_s}) = \frac{2\pi}{T_s} \text{comb}_{\frac{2\pi}{T_s}}(j\Omega) \end{aligned}$$

58

Fourierova transformacija niza Diracovih δ funkcija

59

Fourierova transformacija vremenski omeđenog sinusoidnog signala

- određuje se Fourierova transformacija vremenski omeđenog sinusoidnog signala

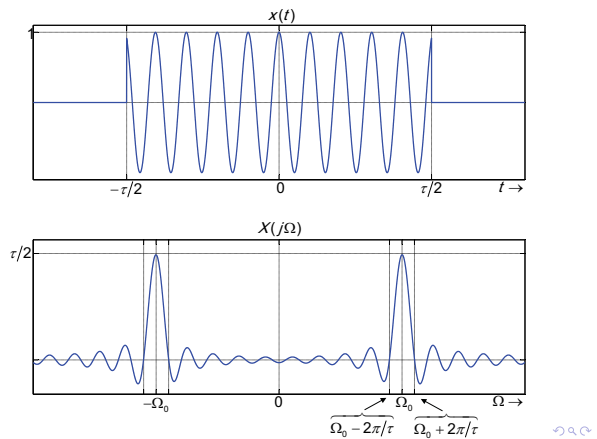
$$x(t) = p_r(t) \cos(\Omega_0 t) = \begin{cases} \cos(\Omega_0 t) & -\frac{\tau}{2} \leq t < \frac{\tau}{2} \\ 0 & \text{za ostale } t \end{cases}$$

$$\begin{aligned} X(j\Omega) &= \int_{-\infty}^{\infty} x(t) e^{-j\Omega t} dt = \int_{-\frac{\tau}{2}}^{\frac{\tau}{2}} \cos(\Omega_0 t) e^{-j\Omega t} dt = \\ &= \frac{1}{2} \int_{-\frac{\tau}{2}}^{\frac{\tau}{2}} (e^{j\Omega_0 t} + e^{-j\Omega_0 t}) e^{-j\Omega t} dt = \\ &= \frac{1}{2} \int_{-\frac{\tau}{2}}^{\frac{\tau}{2}} e^{-j(\Omega - \Omega_0)t} dt + \frac{1}{2} \int_{-\frac{\tau}{2}}^{\frac{\tau}{2}} e^{-j(\Omega + \Omega_0)t} dt = \\ &= \frac{\tau}{2} \frac{\sin(\frac{(\Omega - \Omega_0)\tau}{2})}{(\Omega - \Omega_0)\tau} + \frac{\tau}{2} \frac{\sin(\frac{(\Omega + \Omega_0)\tau}{2})}{(\Omega + \Omega_0)\tau} \end{aligned}$$

60

Fourierova transformacija vremenski omeđenog sinusoidnog signala

Fourierova transformacija vremenski omeđenog sinusoidnog signala

- do istog rezultata moguće je bilo doći primjenom svojstva frekvencijskog pomaka
- za $x(t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} X(j\Omega)$ vrijedi

$$x(t)e^{j\Omega_0 t} \xleftrightarrow{\mathcal{F}} X(j(\Omega - \Omega_0))$$

$$x(t)e^{-j\Omega_0 t} \xleftrightarrow{\mathcal{F}} X(j(\Omega + \Omega_0))$$

- nadalje za produkt (što je zapravo amplitudna modulacija)

$$x(t) \cos(\Omega_0 t) = \frac{1}{2} [x(t)e^{j\Omega_0 t} + x(t)e^{-j\Omega_0 t}]$$

vrijedi

$$x(t) \cos(\Omega_0 t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} \frac{1}{2} [X(j(\Omega - \Omega_0)) + X(j(\Omega + \Omega_0))]$$

- za $x(t) = p_\tau(t)$ slijedi prije izvedeni izraz za spektar omeđenog sinusoidnog signala

Fourierova transformacija vremenski omeđenog sinusoidnog signala

- razmotrimo i treći način izračuna spektra omeđenog sinusoidnog signala
- primjenjuje se svojstvo konvolucije u frekvencijskoj domeni⁷

$$x_1(t)x_2(t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} \frac{1}{2\pi} X_1(j\Omega) * X_2(j\Omega)$$

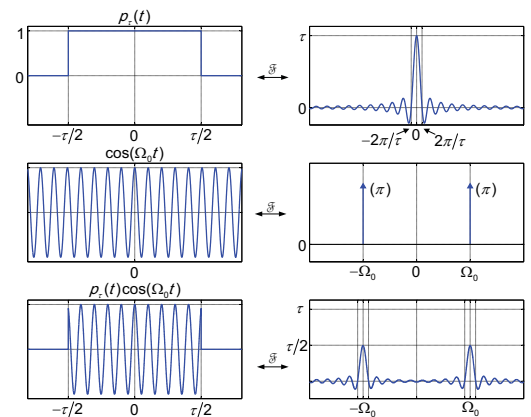
$$x_1(t)x_2(t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} X_1(j(\Omega - \Psi))X_2(j\Psi)d\Psi$$

- u prethodnom slučaju, omeđenog sinusoidnog signala $x_1(t) = p_\tau(t)$ a $x_2(t) = \cos(\Omega_0 t)$ i njegov spektar možemo interpretirati i kao frekvencijsku konvoluciju spektra pravokutnog signala $p_\tau(t)$ i signala $\cos(\Omega_0 t)$

⁷izvod počinje od $\mathcal{F}^{-1}\{X_1(j\Omega) * X_2(j\Omega)\}$ i sličan je izvodu za vremensku konvoluciju Laplaceove transformacije

Fourierova transformacija vremenski omeđenog sinusoidnog signala

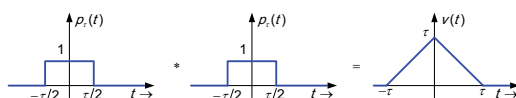

Fourierova transformacija – konvolucija u vremenskoj domeni

- za Fourierovu transformaciju konvolucije, u vremenskoj domeni, vrijedi, slično kao i kod Laplaceove transformacije,

$$x_1(t) * x_2(t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} X_1(j\Omega)X_2(j\Omega)$$

- ovo svojstvo ilustriramo na primjeru Fourierove transformacije trokutastog signala $v(t) = (\tau - |t|)p_{2\tau}(t)$
- ovaj signal moguće je prikazati kao rezultat konvolucije $p_\tau(t) * p_\tau(t)$

- pa, prepoznamo kako se \mathcal{F} -transformacija signala $v(t)$ svodi na produkt spektara signala $p_\tau(t)$

Fourierova transformacija – konvolucija u vremenskoj domeni

$$v(t) = p_\tau(t) * p_\tau(t) \xleftrightarrow{\mathcal{F}} \left[\tau \frac{\sin \frac{\Omega\tau}{2}}{\frac{\Omega\tau}{2}} \right] \left[\tau \frac{\sin \frac{\Omega\tau}{2}}{\frac{\Omega\tau}{2}} \right] = \tau^2 \left[\frac{\sin \frac{\Omega\tau}{2}}{\frac{\Omega\tau}{2}} \right]^2$$

